

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Ресурсним Домом, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Неповніщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувач вказав у відповіді на адресу, куди надіслати рукописи, та зазначити почтовий стемпел на його пересилку.

НОВІ ЗДОБУТКИ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
 Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство у Вінніпегу купило "кош і вуд ярду".

З новим роком наші організації знову збагатилися двома поважними набутками. Першою з них є Робітниче Запомогове Товариство. Воно купило 30 акрів прекрасної землі в межах мого приюту, збільшуючи землю приюту до 104-ох акрів. За тих 30 акрів заплатило воно \$3,500.

Чому воно ту землю купило? Дві головні причини спонукали Головного Заряд Р.З.Т. до цього. Перша — щоб збільшити свою територію, яка дає йому засоби до самостійного існування; друга — цих 30 акрів землі належали до іншого власника й лежали в середині між попередньо закупленою землею й тимчасовим ділянкою на двох. Навіть та дорога, якою йдемо до приюту — половина її належала до Р.З.Т., а половина до тих 30-ох акрів, що їх шойно закупили. На тих 30-ох акрах нема ані корінки лісу. Земля тягнеться від головної дороги до річки, є дуже гарна, чиста, що лише захід на неї плугом і оришхо з весною буде її зроблено.

Другий, значно більший набуток, про який нікому й не снилося, бодай поки що — це закуплення Робітничо-Фармерським Кооперативним Товариством "вуд ярду".

Нашим читачам не тільки поза містом, але й у Вінніпегу не дуже то багато відомо про Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство у Вінніпегу, що заснувалося під осін 1928 року. Заснувавши, це товариство не вспіло дуже широко розвинути свої діяльності. На початок воно вспіло лише закласити склад дров і вугля. Але співзвучивши з народженням на світ, не могло вчасно заохотитися двома й лише в останніх часах цю справу налагодило. Не дивлячись на це, воно до нового року пропустило через свої руки за \$27,000 вугля й дров. Товариство вирентувало дуже вигідну "ярду", що обіймає 23 доти землі. Вся та земля обведена високим з дошок плотом. На ній є хата, шеки для вугля, вага, трека, стайня на 6 пар коней.

Коли жив перший власник цієї "ярди", товариство робило спроби купити ту землю й все, що на ній. Але він хотів \$35,000. Про таку ціну, щоб її заплатити, товариство й мріяти не сміло. Новий власник, до якого перейшла ця земля, після довгих переговорів, згодився продати її за \$12,000. Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство погодилося на ту ціну й закупило ту землю зі всіма забудованими, з трекою й вагою. Сама трека на ній коштує \$1,500, а вага \$850. Товариство готівкою заплатило \$2,000, а решту має сплатити до року, чі навіть розділяти на рати на довші плати.

Земля лежить в Північному Вінніпегу між українським населенням, між вулицями: Причард і Манітоба, та Бетері стріт і залізницею, що йде до Вінніпег Біч, всего лише шість десятків від Укр. Роб. Дому — по тій самій стороні Причард евіню.

Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство скликає у вівторок, 15. січня, збори своїх шероців і тих, що бажають стати шероцями, на яких представити справу купна тої землі та дасть звіт з діяльності кооперативу.

Бажаємо цій організації гарного розвитку з її новим здобутком.

ЛІГА НАЦІЙ ЗНОВ РАДИТЬ.

З кінцем минулого року Ліга Націй переселилася з Женеві до Лугоно, у Швейцарії. Зміни місця зажадали деякі делегати Ліги Націй, між ними й Штрессман, делегат Німеччини, мовляв, Женева має за гостре повітря. Та хоч і місце змінило Ліга Націй, плян її ділянки є той самий, що й був у Женеві.

І зараз знов радить Ліга Націй, та вже в Лугоно. Народи ведуться від 10. грудня 1928 року. Оце вже підрад 53-та сесія Ліги Націй.

А неможна сказати, щоб делегати Ліги Націй — представники імперіалістичних держав, провели марно час на всіх отих 52-ох сесіях. В основі ділянки Ліги Націй є, як вже не раз в слові вважалося Бріан, погоджувати всія спори й конфлікти міжнародного характеру в мирний спосіб, і протидіяти війнам, усуваючи причини збройних виступів.

І Ліга Націй, що то зродилася на саадатських штиках переможи-Антанти в повоєній добі, погоджує міжнародні конфлікти ось як: Землі Західної України й Білорусі, wraz з 12 мільйоновим непольським населенням, віддала в руки фашистського польського жандарма; боярсько-румунськї сїгуранці жертвували українські землі Бессарабії й Буковини; чеським аграрникам запродала Прикарпатську Україну; силою польського генерала Желіговського заграбала Литовцям столицю місто Вільно й віддала на поталу хижакській Польщі; Сербію — воєнного союзника Антанти, обдарувала землями Боснії, Герцоговини, Славонії й Хорватії; промостила шибеницями шлях до королівської корони альбанському Зогу на працюючих альбанцїв.

А скільки бунтів і революцій здусила вже Ліга Націй? Скільки союзів дрібних і більших потворила ота сама Ліга Націй, нацьковуючи їх до збройного наступу на робітничо-селянську країну СРСР? З доручення Ліги Націй її делегат і міністер закордонних справ Чехословацчини Бенеш і зараз центує союз середньої Європи, а Муссоліні кїтеї союз балканських народів в півдні Європи.

І сьогодні 53 сесія Ліги Націй йде далі наміченим шляхом. На денному порядку, кажуть, є аж 40 всяких справ до обговорення. Та де-то з делегатів твердять, що з тих 40 справ, хіба на половина була обговорена, на ній сесії вважалося більше погодити наї. Не забувайте про пресовий РІЧНИК утворення нашого Робітничого Дому. Вілія ТУРФЛім запропонує все місьцеві і ко-

радн Ліги Націй на цій сесії ведуться докола двох справ: 1. відносини між Литвою а Польщею; 2. звільнення рурського басейну від антантської окупації. Що зі всіх 40 справ лише ці дві є головною віссю 53-ої сесії Ліги Націй — це має в собі поважну причину.

ГРА ЛІГИ НАЦІЙ З ЛИТВОЮ.

Звісно, що взаємовідносини між Литвою і Польщею є сильно напружені вже з самого початку від загарбання Вільно Польщею. І всякі конференції господарської й торговельної натури між Литвою а Польщею розбиваються о питання приналежності Вільно. Вже й чимало експертів своїх вислала Ліга Націй для прослідження справи на місці, та до кого належатиме Вільно — не вирішила Ліга Націй і по сьогодні.

Зрідкається ж Вільно не хоче ні одна ні друга сторона. Польща, знаючи, що Ліга Націй і Антанта потрібують її як свого жандарма на сході Європи проти робітничо-селянської країни СРСР, а маючи сильно озброєну армію, є впевнена, що візьме її з Вільно не прожеше. Литва знов теж бачить, що імперіалістичні держави й Ліга Націй не обійдуться без неї на випадок збройного нападу на СРСР й для зміцнення антирадянського блокую покличуть ще і П. Литву. Крім того, Вільно з давня вважалося містом Литви, тимсамим має право за собою і газар ним бути. От чому й прем'єр литовський Вальдемарас вперто настоює, що порозуміння між Польщею а Литвою не буде до того часу, доки Вільно не повернуть назад Литві. І зараз на 53-ій сесії Ліги Націй знов припоручено еспанському делегатові Аніонес де Леон, щоб ще раз розглянув польсько-литовський спір. І він розглядає, а тимчасом за порозумінням з Лігою Націй, а на припоручення Англії й Франції і під їхнім патронатом, Польща веде далі, ніби то безпосередньо, переговори з Литвою, цим разом вже з певною допомогою Німеччини. Отак і тягне Ліга Націй то обіцянками, то погрозами, безітересовістю справи то розсліджуванню приналежності міста Вільно, стараючись як найдовше затримати Литву при собі аж до слушного моменту, моменту нападу імперіалістичних держав на землі СРСР, щоб силою зброї здобути собі перехід через литовські землі, як це зробили кайзерівські війська Німеччини з Бельгією з початком світової війни.

Про друге головне питання, що над ним радить Ліга Націй, ми поговоримо в слідуючому числі "У.Р.В."

З КИМ ЄДНАЄТЬСЯ АМЕРИКАНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ.

Недавно тому відбулася в Нью Орліне конвенція Американської Федерації Праці (А.Ф.П.). На тій конвенції були не тільки делегати від організації, які входять в склад А.Ф.П., але й братні делегати від Американського Легиону. На конвенції промовляв П. В. Мекнат, командир Американського Легиону, себто голова американської фашистської організації, справжній американський Муссоліні. Його промову надруковано в одному "робітничим журналі", яка починається ось як:

"Приязнь американських організованих робітників і Американського Легиону була ще більше закріплена промовою, виголошеною на конвенції А.Ф.П. в Нью Орліне П. В. Мекнатом, національним командиром Американського Легиону".

Повищі слова вжиті з "Журналу Злучених Майнерів Америки", офіційного органу Юнайтед Майн Воркерс оф Америка. Це вступні слова редактора того-ж журналу до надрукованої в нїм промови П. В. Мекната. От, бачите, як в безсоромний спосіб редактор "робітничого журналу" рекомендує промову американського найголовнішого фашиста.

Щоби зрозуміти, що це за спілка — А.Ф.П. і Легион — я наведу кілька цитатів з промови Мекната. Починає він її такими словами:

"Від самого започаткування Американського Легиону, А.Ф.П. й Легион обмінювались репрезентантами підчас національних конвенцій обидвох організацій. Цей звичай започатковано ще за урядування найбільшого приятеля кожного американського мушуні, жінки й дитини, отого великого юнійного провідника — Се муселя Гомперса.

"Було це в цїм самім місті, Нью Орліне, 1922 р., коли він (Гомперс) сказав на конвенції Легиону так: "Якщо є в цілій Америці дві організації, від яких залежить добробут кожного людини й забезпечення республіки, ними безперечно є Американська Федерація Праці й Американський Легион".

"Той звичай виміли делегати обидвох організацій задержався й по сьогодні. Недавню Легион мав на своїй конвенції, як гостя й промовця, вашого президента — Вільяма Гріна. Не було другої промови на національній конвенції Легиону в Сейнт Антонї, яку вислухано-б з такою великою увагою й співчуттям, як його. Його слова повинні оживити були в пам'яті всіх нас. Ліга Націй утворення нашого Робітничого Дому. Вілія ТУРФЛім запропонує все місьцеві і ко-

ке саме "миролюбне" стремління є й у Американської Федерації Праці, бодай її провідників, коли не в загального членства. А.Ф.П. підчеркує на кожній своїй конвенції, що вона є найзавяжтійшою протирадянською й проти-революційною організацією в Америці.

ПОСПІШАЮТЬ З КОЗАМИ НА ТОРГ.

Англія, Франція, Польща, Румунія... — Ці вже набали ослиною. Знаємо, що копаються вони проти С.Р.С.Р. Когося агітують, когось припрошують до протирадянської змови, а того й просто за вуха тягнуть.

Як бондар коло бочки клеми до класки збиває та обручі натягає, так і вони лагодять свій союз проти СРСР з гуркотом, з гармідером на весь світ. Здавалося досить цих "приятелів".

Аж ось — гульк — ще один ворог вискочив з маку — Швеція!

Чули про таку? На далекій півночі Європи є собі невеличка чепуренька держава. Років 200 тому була вона досить велика, міцна та войовнича. Але з войовничого запалу загналися були шведи з королем своїм Карлом аж під Полтаву! Там у них трапилася велика неприємність (загнуло в бою з царем Петром дві третини шведського війська). З того часу Швецію стригли, брили, підризували, вкорочували та причисували, як хотіли, поки не залишилося купецьке і досить не завидне королівство. Але люди там працьовиті. Особливо шведи насталася всякого добра хатнього.

Шведські сірники — це ж найкращі в світі.

Шведські примуси (такі машинки, що тепер у місті в Рад. Союзі кожна хазяйка варить на них обідати) — найкращі в світі.

Шведські м'ясорубки — найміцніші і рїзуть м'ясо на конбаси та котлети так дрібенько, що й жадної жилки не лишається.

Про підшипники шведські всийкий знає, хто ходить коло складних машин.

Ну, що це про Швецію? Скотарство і молочарство там дуже культурне. Сїють мало, бо літо коротке — не все вспі-

НА СЛУЖБІ У ВОРОГА.

Польські газети принесли в дних ось яку півурядову звістку:

"Дня 22. жовтня вручили польській посол у Праї д-р Гжибовський чехословацькому міністрові закордонних справ Бенешові ноту, в якій стверджено, що "на території чехословацької республіки розвивають діяльність численні українські організації, які мають overtно протипольські тенденції. Розвивають вони дуже живі діяльності, при чім, як то впливив недавній атендаг на польського консула в Празі д-ра Лубачевського, перефїлили вони навіть до терористичної акції. Далі нота казаву, що українські емігранти в Чехословацчині утримують таємні, але дуже розвужуват звязки з українським населенням у Сх. Галичині, підбуржуючи його проти польської держави".

З уваги на те нота польського уряду домагається негайної ліквідації кількох українських організацій у Чехословацчині, а саме: "Ліги українських націоналістів", "Української Військової Організації", Організації націоналістичної молоді" та організації під назвою "Військовий Союз".

Крім того домагається нота закриття видавничого в Праї українського журналу "Розбудова Нації" та видавничого закладу Чехословацчини цього ряду українських діячів.

У розмові з міністром д-ром Бенешом мав вказати польський посол Гжибовський на те, що в Праї видається потаємно бовній українській часопис "Сурма", і що з Праги цей часопис висилають при до-

ПАН МІРТО НЕ ВИТРИМАВ.

Румунський товариш міністра внутрішніх справ Мірто, повернувшись з поїздки на Басарабїю, заявив: "Нїяк Басарабїю аж ніяк не назвеш раєм" — і додав, що "члени уряду там зустрічали з ентузіазмом".

За рай правдиво Мірто вірте. В цій справі зміло Мірто вірте. Який вже там у біса рай? Лагай собі та хоч вмирай!

Сотаять соки окупанти, і що ні крок — жандармські франти.

Кайдани... грати... рай такий, Що засоромив Мірто мій.

Нотуєм правду Мірта фраз ми, А от що до ентузіазму... Дозвольте, пане, помовчати, Бо факти... иному нас вчать.

Незручно, пане. Дивне діло... Та цілковио зрозуміло, Що "радїсть" там була така як... мусї біла павука!

ПРОСЛЕДУВАННЯ НОВИХ ЗАВОДІВ НА УКРАЇНІ.

На Всеукраїнському зїзді інженерів-металістів відзначено головні етапи розвитку цієї нової організації на Україні.

За пропозицією Укрмашбудтресту нині розроблюється проект реконструкції Київського заводу "Більшовик" та Сумського гідрравлічного заводу. Складається проект реконструкції краматорського коксового цеху, Криворізького і Магнітогорського металургїчних заводів.

За дорученням комітету Дніпропільстану розроблюється проект нових заводів електроластаї, феро-мангана, алюмінія, що їх намічається в наступному році почати будувати в районі Дніпропільстану. Опрім цього закінчено роботу для виробу території для заводів Дніпропільстану. На сьогоднішній день де-які з зазначених робіт закінчено або закінчуються.

З інформаційним докладом про перспективи будувати нових заводів в районі Дніпропільстану виступив інж. Найман. Вже, починаючи з наступного року, в районі Дніпропільстану почнеться будувати нових заводів, що їх має закінчитися до початку пуску Дніпропільстану. Насамперед намічається будувати таких заводів: Алюмінієвого, феросплавів, електроластаї, автотракторного, електротракторного та де-яких інших заводів республіканського значіння. На проектування нових заводів потрібні кошти відлучено.

На будівництво Дніпропільстану, включаючи суди нової заводи та витрати на приєднання заводів до Дніпропільстану, потрібно витратити 420—425 мільйонів карб., в тому числі на Дніпропільстан 192,000,000 карб.

ЗМІЦНЕННЯ НАУКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ З ЗАКОРДНОМ.

Три Наркомосї існує спеціальна комісія, яка має своїм завданням відраджувати за кордон працівників різних галузей мистецтва й науки. Ця комісія підсумувала свою роботу за останні три роки.

Дані свідчать, що з кожним роком збільшується кількість закордонних відраджень з України. Як-що 1925—26 р. комісія одержала 338 заяв і задовольнила з них 34%, то минулого 1927—28 року заяв було одержано 429 і задоволено з них 51%.

Наукові відрадження закордон комісія дає для проведення або закінчення наукових праць, удосконалення з відповідної спеціальності в тих випадках, коли використано всі можливості наукової роботи й удосконалення в науководослідних установах і в інших навчальних закладах Радянського Союзу.

Відрадження насамперед дістають працівники тих галузей науки, що мають особливе значіння для дальшого розвитку радянського господарства. Так 1927—28 р. найбільше відраджень дістали працівники індустріально-технічних дисциплін. Багато відраджень, порівняно до інших, одержали працівники медицини (58) і мистецтва (34).

Наркомос визнав за конче потрібне широко популяризувати наслідки подорожі наукових сил закордон. Всі відраджени, повернувшись зза кордону, повинні ставити свої доповіді на засіданнях кафедр, інститутів наукових товариств і крім того надсилати до Наркомосу свої звіти з висновком кафедр або інституту. Ці звіти після певного опрацювання буде відміщено в журналі Наркомосу "Наука на Україні".

Наркомосівська комісія вже почала роботи в справі надання відраджень на 1929 рік.

Капіталїзм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багачів і знаряддя одурювання